

Μελέτη της συνάρτησης $f(x) = \eta\mu x$

Η συνάρτηση $f(x) = \eta\mu x$ είναι περιοδική με περίοδο $T = 2\pi$

► Αφού η $\eta\mu x$ έχει πεδίο ορισμού το \mathbb{R} , για κάθε $x \in \mathbb{R}$ θα είναι $x + 2\pi \in \mathbb{R}$ καθώς και $x - 2\pi \in \mathbb{R}$.

Αρα η πρώτη συνθήκη του ορισμού της περιοδικής συνάρτησης ικανοποιείται.

Επιπλέον γνωρίζουμε ότι $\eta\mu(2k\pi + x) = \eta\mu x$, $k \in \mathbb{Z}$ (γωνίες με την ίδια τελική πλευρά έχουν ίδια ημίτονα.)

$$\text{Για } k = 1: \quad \eta\mu(2\pi + x) = \eta\mu x \stackrel{\alpha+\beta=\beta+\alpha}{\Leftrightarrow} \eta\mu(x + 2\pi) = \eta\mu x$$

$$\text{Για } k = -1: \quad \eta\mu(-2\pi + x) = \eta\mu x \stackrel{\alpha+\beta=\beta+\alpha}{\Leftrightarrow} \eta\mu(x - 2\pi) = \eta\mu x$$

Αρα τελικά $\eta\mu(x + 2\pi) = \eta\mu(x - 2\pi) = \eta\mu x$.

Συμπεραίνουμε σύμφωνα με τον ορισμό ότι η συνάρτηση $\eta\mu x$ είναι περιοδική με περίοδο 2π .

► Συμπληρώστε τα κενά με κάποια από τις παρακάτω λέξεις

περιφέρεται--τριγωνομετρικό--θετική--τεταγμένη--τελική

Επειδή η συνάρτηση $f(x) = \eta\mu x$ είναι περιοδική με περίοδο 2π , αρκεί να τη μελετήσουμε σε ένα διάστημα πλάτους 2π , π.χ. το $[0, 2\pi]$. Έχουμε αναφέρει όμως ότι το $\eta\mu x$ είναι η του σημείου M στο οποίο η πλευρά της γωνίας $x \text{ rad}$ τέμνει τον κύκλο. Επομένως αρκεί να εξετάσουμε πώς μεταβάλλεται η τεταγμένη του M , όταν αυτό στον τριγωνομετρικό κύκλο κατά τη φορά, ξεκινώντας από το A .

Παρατηρούμε ότι:

• Όταν το x μεταβάλλεται από το 0 μέχρι το $\frac{\pi}{2}$, το M κινείται από το A μέχρι το B . Άρα η τεταγμένη του

αυξάνει, που σημαίνει ότι η συνάρτηση $f(x) = \eta\mu x$ είναι **γνησίως αύξουσα** στο διάστημα $[0, \frac{\pi}{2}]$.

Ομοίως βρίσκουμε ότι η συνάρτηση $f(x) = \eta\mu x$ είναι:

- γνησίως στο διάστημα $[\frac{\pi}{2}, \frac{3\pi}{2}]$,

- γνησίως στο διάστημα $[\frac{3\pi}{2}, 2\pi]$.

Μία συνάρτηση f με πεδίο ορισμού το A

λέγεται **περιοδική**, όταν:

Υπάρχει πραγματικός αριθμός $T > 0$ τέτοιος, ώστε για κάθε $x \in A$ να ισχύει:

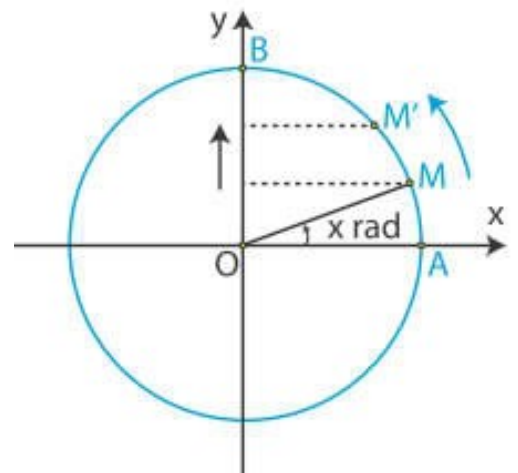
i) $x + T \in A$, $x - T \in A$

και

ii) $f(x + T) = f(x - T) = f(x)$

• Ο πραγματικός αριθμός T λέγεται

περίοδος της συνάρτησης f .

ΑΚΡΟΤΑΤΑ

• Η συνάρτηση παρουσιάζει

- μέγιστο για $x = \frac{\pi}{2}$, το $\eta\mu \frac{\pi}{2} = \dots$ και

- ελάχιστο για $x = \dots$, το $\eta\mu \dots = \dots$

Τα συμπεράσματα αυτά συνοψίζονται ως εξής:

x	0	$\frac{\pi}{2}$	π	$\frac{3\pi}{2}$	2π
ημx					

ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Για να κάνουμε τη γραφική παράσταση της συνάρτησης χρειαζόμαστε έναν πίνακα τιμών της. Κατά τα γνωστά έχουμε:

x	0	$\frac{\pi}{4}$	$\frac{\pi}{2}$	$\frac{3\pi}{4}$	π	$\frac{5\pi}{4}$	$\frac{3\pi}{2}$	$\frac{7\pi}{4}$	2π
ημx		$\frac{\sqrt{2}}{2} \approx$							

